

Úkolem této práce je představit a zobrazit rozdíly v národní paměti pokud jde myšlení o komunismu v České republice a Polsku. Prozkoumává pravidla, jež se uplatňují během praxe v použití kolektivní paměti, a následně používá je k vytvoření základní metodologie studia tohoto problému u obou zmíněných národů. Při hodnocení paměti v těchto zemích, se práce opírá o „Tři Pilíře“, které tvoří: minulé události, kulturní dědictví a veřejné mínění, zdůrazňuje také jejich vzájemnou propojenost. Další důraz je kladen na funkce víry ve formování se osobní a skupinové identity. Závěrečné úsudky ukazují, že v obou případech, v České republice i v Polsku, národní paměť byla vytvořena na základě národního dějepisu, kultury a veřejného mínění, což právě způsobí rozdíly ve vnímání období komunismu v obou státech. Rozdílnost projevuje se v konkrétních, specifických „českých“ a „polských“ pohledech a názorech, jež jsou důsledky diskurzu o tom co znamená příslušenství k těm jednotlivým skupinám. Národní paměť se zpravidla vyvíjí samostatně, a nadále bude v tom sebe-vyvíjení pokračovat. Budoucí přesvědčení o tom co znamená být Čechem nebo Češkou, Polákem nebo Polkou, budou konstruována během současné, nejnovější kapitoly národní paměti.